

ניו-יורק. עיר הצ'ונים

בשבוע שעבר פרסם השבועון הספרותי האמריקאי רביההשפעה, סאטורדי רווי אופ ליטרייצ'ר, ביקורת על מחזהו של יגאל מוסקוויץ, בעבודת הנגב. המוצג בברודוויי תחת השם חולות הנגב. הביקורת לא הסתפקה בחיוב המחזה, דאגה גם לסרס את שם המחבר ליגאל מוסנהון, לצטט, כהנאה רבה, את אצט מברידחות המחזה. הברידחה: "ני-יורק" אמר אחד מגיבורי חולות הנגב, "אתם יודעים — המקם בו חיים כל ה' ציונים."

יותר רציני היה טכס תנוכת בית התיאטרון הקאמרי בתל-אביב (700 מקומות, 350.000 לירות) במלואת עש' שנים לקיומו. ראשיתו של התיאטרון: בפגישה על כ.ס תה במסעדת תנובה, בה השתתפו רוזה ליכטנשטיין, בתיה לנצט, אברהם בן-יוסף ומנהל התיאטרון הקאמרי כי.פ. יוסף מירוא (ראה תמונה).

בזירה אימנותית אחרת, בזירה הספרותית, רך הסיביב: השני של הקרה הדנית בין ה' פצצה השחורה ג'וזפין בייקר למפקד אצ"ל לשעבר, מנחם בגין. אחר שבנין זכ' לזר פרחים בייקרי בשבוע שעבר, שיגר השבוע לאמית את ספר מלחמותי, המודר, במהדרתו הצרפתית.

ב'יוסף מנשק את מירוא, פרומקין חוגג אחרי כוס תה, 350.000 לירות

ליכטנשטיין ארץ הפרות

אורת ל דוגני חשוב, הנספך פאלק-פיון מ'ליכטנשטיין מסר סטטיסטיקה חיונית בשיחתו בבני-סני: לכל שלוש ליכטנשטיין ניס פרה אחת. התוצאה: 15 אקף תושבי הנטיכות, השוכנת בין שויץ לאוסטריה, שר תים את כל החלב המסופק עלידי 5000 פרותיהם וזה יותר חלב משותה כל אי רפאי נמצע אהר.

ידיעה משמחת הגיעה, השבוע, לתישב לונדון. הלורד הרברט סמואל, לשעבר נציב עליון בריטי ראשון בארץ-ישראל. עם הפיכת חברת החשמל הארצישראלית לחברה ממשלתית החליטה ההנהלה החדשה לקבוע ללורד בן ה'84, הפרש מתפקידו כיו"ר חבר המנהלים של חברת החשמל, קיצבה שנתית, לכל ימי חייו, בסך 1500 לירות סטרלינג לשנה (לפי שער רשמי: 7500 ל"י).

אחר שראש עיריית חיפה, אבא חושי, נזדרז והקציב 5000 ל"י לגמר בניית בית הכנסת הגדול בעיר, וכה לצבור מיוח: בתפילת תנוכת החגיגות נקראה תפלה מיו-חדת לשלומו.

הסביר פרופסור יוחנן רטנר, לשעבר נספח צבאי במוסקבה וכיום סגן-מנהל ה' טכניון הויפיאי: רק מקום אחד בבניין ה' טכניון החדש נספן שייש — בית הכבוד, וזה — מטעמים חינוכיים.

כעוד יותר חינוכי, ודואג להתפתחות ה' תרבותית של ישראל, נתגלה השבוע ציר ארגוניטה בישראל, ד"ר פאבלו מנגל. בשותו האחרונה ברומא פגש מנגל בפסל הארגוניטי ויקטור מרצ'זה, סחט ממנו הבטחה לבוא לישראל, לערוך בה את תע' רוכת הדמויות הדרום-אמריקאיות שנפתחה השבוע בבית-צינוי-אמריקה.

פאמפני

(המשך מעמוד 11)

כוכבה, קשה מאד — ולפעמים גם מעציב מאד.

היפהפיה והמפלצת

סבלנותו של מוריס א-גאס פקעה. הוא הולך בלום בדפנות-הפלדה של המעלית ו' צועק בקול-יקולות: "נער שירות!" כעבור דקה אצת תוקן הקילקול* והכוכבה ש'ח' ררה ממעצרה.

כאשר הופיעה סילבאנה בא לם הגדול ורודי-כתלים, עבר בין הנאספים רחש של הערצה. שמלת-הקטיפה השחורה שלה, ה' מעיטרת בצווארון פרהה, שיוותה לה מראה מלכותי. היא שלחה לכל עבר את חיוכיה הזוררים, שהוארו מפעם לפעם עלידי גורות הצלמים. אחר ישיבה אל שולחנו של ציר איטליה בישראל, בנדטו קאפ מאצו, רוון קאמפולאטורה.

האולם כולו היה לעיניים: עיני-גברים מל' אות הערצה | עיני-נשים בוחנות ומלאות קנאה. בעקבות המבטים כאו מחיאות-כפיים פ' ערות, אחר הושמעו בזה אחר זה הנא' מים. היו אלה הנאומים הרגילים וגדושים ברכות והתפעלות. למולה של הא רחת לא תורגמו רובם לאיטלקית, ניעדו לתצרוכת מקומית בלבד. אמר נאם מזהיר אחד: "אי' טליה שלחה לנו לא רק את סוסקאניני, אלא גם את פאמפאניני", אחר הוסיף, "באנו לא רק לכבד את גברת פאמפאניני, אלא גם להתכבד בה."

Advertisement for wine featuring illustrations of musical instruments (trumpet, saxophone, violin, drums) and a bottle of wine with a glass. Text includes: 'כתזמורת בלי פוגנים. כן ארוחה בלי יין!', 'אדום עתיק', 'שטו פונטן', 'נרמל מזרחי', and 'מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב'.

קרא את הספר אשר משך זמן כה רב ניסו לסנוע בעדך אח קריאתו

הצד השני של המטבע

סאח או"י אבנרי

מחבר. בשדות פלשת, 1948, הספר שזכה לעשר מהדורות, הנפוץ ביותר בספרות העברית החדשה, שתורגם לשלש שפות זרות ונפוץ מסביב לכדור הארץ, מתאר את הפרשות המועזעות של המחזמה אשר איש לא העז לכתוב עיניהן לפני כן — מיסמך אנשי גדול שג' הייל שרשם את אשר ראה כמו עיניו.

"תוכן הספר הזה אמח... שינתי את השמות והמקומות. אולם הדברים עצמם קרו במציאות..." (מתוך עדותו בשכועה של המחבר בבית המשפט, במשפט שטיין-שייב).

* דת ארובת-המעלית בקומה השלישית נשארה פתוחה ועצרה את מהלך-המעלית.